

Věra Mužíková se narodila 7. listopadu 1933 v Klatovech. Jelikož byla jedináček, měla po celé dětství mnoho přátel. Kvůli nemocem, se kterými se potýkala od útlého dětství, se do školy vydala o rok později.

10:29 - 10:37 + 10:43 – 10:45

“Já jsem chodila do školy do Masaryčky, Tomáše Garrigue Masaryka se to jmenovalo. Tenkrát za Německa se to mělo jmenovat škola U parku.”

Druhá světová válka se do života malé Věry bohužel promítla. I obyčejná cesta do školy pro ni nebyla jednoduchá. Kvůli bezpečnosti je musel doprovázet vyučující.

11:12 -11:15 + 11:18 – 11:25 + 11:27 - 11:28 + 11:31 – 11:39 + 11:51 - 11:53.

“My jsme chodily vždycky houfem s paní učitelkou, protože my jsme šly po pravé straně do té školy do té Masaryčky a na levé straně byla krásná vila Singerova. Pan singer byl žid a proto byl odvečen do toho koncentračního tábora. A v té Singerově vile sídlilo gestapo. A ty po nás házeli šutráky a tak dále.”

Válka opravdu nebyla pro nikoho jednoduchá. Město Klatovy se během války často stávalo terčem leteckých útoků. Při bombardování dobřanské nemocnice byli nemocní převezeni do klatovských škol. To znemožnilo žákům a také Věře, učit se ve svých třídách.

12:46 – 12:48 + 13:05 – 13:07 + 13:17 – 13:24

“My jsme se učily po hospodách. Bylo to skutečně zvláštní vyučování. V prostředku byly zatahovací dveře a ty se zatáhly a na ty dveře se pověsila velká mapa a tak jsme se učily zeměpis.”

Těžké období války vystřídal nadšení z příjezdu amerických vojsk, které přijížděli Klatovy osvobodit. Každý bedlivě sledoval jejich úspěchy, jejich postup.

30:10 - 30:34

“Všichni to pečlivě sledovali, jak ta válka pokračuje no a aby se lepší sledovalo tak a poslouchali takzvaný cizí rozhlas, cizí vysílání a bylo to ‘Volá Londýn’ anebo ‘Hovoří Moskva’. Tak to byly v rodině rozložený mapy a tam byly zapíchaný špendlíčky, jak pokračuje fronta tam.”

Pak konečně přišel 5. květen 1945 a Věra se svým otcem si šli poslechnout ‘Volá Londýn’ k jednomu známému, ale ještě než se tam dostali, uslyšeli v dálce tanky. Všichni se sešli na náměstí a oslavovali příjezd Američanů.

36:50 – 36:53 + 37:00 – 37:02

“No dětem rozdávali žvýkačky, já jsem taky dostala žvýkačku, která byla se skořicí.”

Muži si dávali cigarety. Mladé slečny se začaly pomocí anglicko-českých slovníků seznamovat s americkými chlapci. 6. května, v den kdy skončila druhá světová válka, už byl od války klid a pokoj.

Po všem, co si Věra Mužíková prožila, by chtěla dnešní generaci vzkázat následující.

1:31:45 – 1:31:50

“Učte se, učte se protože nikdy nevíte jak se vám to bude hodit.”